

голѣми и милостиви хора подѣйствовахъ за освобожденіе то имъ чрезъ французскій, австрійскій и рускій посланикъ, чрезъ които ся поиска отъ Правителство то освобожденіе то имъ; но въ този случай, доде да ги пуснѣтъ, намѣрватся и двамата братія умрели въ затвора.

ПѢСНЬ.

Сладка майко, майко мило!
С' утрень рано къту ставашь,
Дор' не ся е съзорило —
Да ли, майко мило, чувашь
Въ туй прохладно тихо время
Нѣкой жално къту пѣе?

Или вечерь, къту сѣдашь
Отъ трудъ, майко, да почивашь
И наченишь да премѣташь
Презъ умъ сичко що е было —
Да л' догаждашь при теб' тихо
Нѣкой съззы къту лѣе?

А и въ полнощъ, къту гледашь
Какъ си въ небе мѣсяцъ свѣти
И мракъ нощный отъ теб' гони —
Да ли, майко, тамъ не виждашь
Нѣкой бледенъ, скърбенъ образъ
Къмъ теб' рѣцѣ да простира?

Познавашь ли ты този гласъ, —
Тѣзи съззы що с' проливѣтъ
Съсъ скърбъ до теб' въ вечерный часъ;
Тѣзи рѣцѣ що с' простирѣтъ
Къмъ теб', майко, отъ високо, —
Ты тоз' образъ познавашь ли?

КОНЕЦЪ.